

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס בדף-היומי" ב"שאלות" ו-"מראי מקומות"

כריתות יב.

ה"דף" שיגרום לך לחשוב על הדף במשך היום
איבעיא להו וכו', עי' רא"ש שתמה מה ספק הגמ' הלא מפורש במשנה שהוא משום מיגו? ועי' שיטמק יא' ובברכת הזבח, ותוס' וריטב"א ב"מ ג:.

דאדם נאמן על עצמו יותר מ'ק' עדים, והטעם? עי' רש"י ד"ה אדם, רמב"ן שיטמ"ק ב"מ ג:, וברש"י שם.

משום דאמרינן מיגו וכו', והא דמהני כנגד עדים? עי' רש"י ותוס' כאן ובב"מ ג:, ועי"ש ראשונים.

במקום שלא ניתן לתרץ דבריו האם יועיל מיגו? עי' תוס' רא"ש וריטב"א ב"מ ג: ועי"ש ריטב"א ורשב"א.

איבעיא להו מאי טעמא דרבנן, עי' סוגיא ביבמות פז: מה שמסתפקת שם הגמרא בד"ן חיובו של אדם שהעידו עליו מטעם מה הוא ומה שרוצה להביא ראיה מהכא, ויל"ע לפי איזה צד בסוגיין הראיה שם? עי' שטמ"ק בהשמטות, בראשונים שם, ומקנה קידושין סה:.

ומאי נ"מ וכו', ונפקא מינות נוספות, עי' תוד"ה נפקא ותוס' ישנים ד"ה לא, ועי' חשק שלמה שתמה אמאי לא מייתי נ"מ לענין חיוב כופר שלא מהני מיגו? עי"ש.

בגדר הדברים מתי מתרצינן דיבורו ומתי לא? עי' תוס' ישנים הנ"ל ובשיטה בהשמטות בשם הרא"ש, ועי' רשב"א ב"מ ג: דרק מתי שיש פסוק מתרצינן דיבורו.

לא יביאוהו לידי קרבן הקל, ובגמרא ב"מ ג: מדמה חיוב אשם לחטאת, ועי"ש בראשונים מה שהקשו על זה, ועי' אור שמח גו"א ז' ח'.

ומודים חכמים וכו', ועי' תוס' כאן ובב"מ ג: שהקשו מהתם דאמרינן שפיו עדיף מעדים שכן מחייבו קרבן, ודלא כמסקנא דהכא? וע"ע שיטמ"ק כאן בהשמטות.

ע"ב

אמר רב נחמן הלכה כר"י, ברמב"ם שגגות יא' ח' פסק לכאורה כחכמים? עי"ש ראב"ד, ועי' כס"מ לח"מ ומהרי"ק.

אלא בינו לבין עצמו ולעצמו, ובאור הדבר? עי' רש"י ובשיטמ"ק, ועי' רבינו גרשום, ועי' חי' הרד"ל וכתר ישועה שדנו האם יש כאן איסור אכילה משום מראית העין?

מודה ר"מ לחכמים וכו', וטעם החילוק בין זה לחלב? עי' רש"י תוס' ישנים ורבינו גרשום.

לא גמרת ביאתי, וקשה אם כן איך תתחייב שפחה חרופה מלקות אם עדים אינם יכולים לדעת זאת? עי' חי' הרד"ל, חשק שלמה, ושו"ת חת"ס אבה"ע ח"ב קג', כלי חמדה פר' קדושים, ואוצר החידושים בשם הגר"ח.

מודה ר"מ לחכמים בניזיר טמא וכו', וגם כאן הקשו האחרונים איך לוקה, הא עדים אינם יודעם שלא נשאל? עי' הערות הגריש"א.

דאי בעי אמר לא נתכוונתי לעדות, ועי' רא"ש בשיטמ"ק שתמה על הלשון ממתי בעי כוונה לעדות? ועי"ש עוד בשיטמ"ק, תוס' ישנים וחי' הרד"ל.

אכל חלב וחלב בהעלם אחת אינו חייב אלא אחת? ובאור הקושיא והס"ד ערוך לנר

כגון שאכלו בשני תמחויין, וקשה א"כ מאי חומרא בשתי מינים ממין אחד, הא ב' מינים תמיד ב' תמחויין מקרי? עי' בית הלוי ח"ג לא' א', ובדובב מישרים ח"ג פד'.

כמה ישהה באוכלין כאילו אוכל קליות, ובבאור שיעור הזמן, עי' פרש"י ופיה"מ לרמב"ם, ועי' שיטמ"ק.

עד שישהא וכו', כדי אכילת פרס, ובגדר השיעור, והאם הוי שיעור באכילה או בהפסקה? עי' תוס' כאן, ותוספת יו"כ יומא פ: ועי"ש בר"ן.

איבעיא להו ר"מ לחומרא או לקולא, ביאור הספק, עי' רש"י ובשיטמ"ק בשם התוס'.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשע"ח
להערות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.